

Sygn. akt III KO 8/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **S. J.**

z wniosku K. P.

o wznowienie postępowania Sądu Okręgowego w B. o sygn. akt III K (...),
zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 marca
2012 r., sygn. akt II AKa (...),

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 czerwca 2017 r.

z urzędu, kwestii zawieszenia postępowania,

na podstawie art. 61 § 1 k.p.k. w zw. z art. 58 § 1 i 2 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**zawiesić na okres 3 miesięcy postępowanie o wznowienie
postępowania w sprawie o sygn. III K (...) Sądu Okręgowego w B.
z wniosku zmarłego oskarżyciela posiłkowego K. P.**

UZASADNIENIE

W dniu 3 stycznia 2017 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek oskarżyciela posiłkowego K. P. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w B. o sygn. akt III K (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 marca 2012 r., sygn. akt II AKa (...), w którym to postępowaniu S. J. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

W dniu 14 czerwca 2017 r. wyznaczony oskarżycielowi posiłkowemu, na jego umotywowany wniosek, pełnomocnik z urzędu w osobie adw. M. J. G.,

poinformował Sąd Najwyższy, że nie znalazł podstaw prawnych do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Tego samego dnia wpłynął również z Urzędu Stanu Cywilnego w B. skrócony odpis aktu zgonu K .P., z którego wynika, że oskarżyciel posiłkowy zmarł w dniu 17 maja 2017r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 58 § 1 k.p.k. śmierć oskarżyciela posiłkowego nie tamuje biegu postępowania; osoby najbliższe lub pozostające na jego utrzymaniu mogą przystąpić do postępowania w charakterze oskarżyciela posiłkowego w każdym stadium postępowania. W razie śmierci oskarżyciela posiłkowego, który samodzielnie popierał oskarżenia, stosuje się odpowiednio art. 61 k.p.k. (art. 58 § 2 k.p.k.), który przewiduje zawieszenie postępowania określając 3 miesięczny termin dla osób najbliższych lub pozostających na utrzymaniu zmarłego na wstąpienie w jego prawa.

Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, bowiem złożenie przez pełnomocnika wyznaczonego dla K. P. z urzędu opinii o braku podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania, nie zamyka drogi dla kręgu wskazanych wyżej podmiotów, do uzupełnienia braku formalnego wniosku o wznowienie, o którym mowa w art. 545 § 2 k.p.k., przez złożenie takiego wniosku przez pełnomocnika ustanowionego z wyboru.

Uwzględniając treść powołanego wyżej przepisu art. 58 § 1 k.p.k. uznać jednocześnie należy, że przystąpienie do postępowania w każdym jego stadium, nie wyklucza również postępowań prowadzonych w trybie przepisów Rozdziałów 55 i 56 Kodeksu postępowania karnego. Wprawdzie art. 529 k.p.k. przewiduje, że wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść oskarżonego nie stoi na przeszkodzie m.in. stwierdzenie okoliczności wyłączającej ściganie (np. art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. – śmierć oskarżonego), a podobną regulację zawierają przepisy dotyczące wznowienia postępowania (art. 542 § 2 k.p.k. – wniosek o wznowienie postępowania na korzyść może złożyć wobec śmierci skazanego osoba najbliższa), *ratio legis* tych unormowań stanowi wszelako jedynie umożliwienie wniesienia i rozpoznania nadzwyczajnego środka zaskarżenia na korzyść skazanego pomimo istnienia ujemnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., gdyż tylko wówczas możliwa byłaby ewentualna pośmiertna rehabilitacja osoby niesłusznie

skazanej. Nie mają one natomiast żadnego przełożenia na uprawnienia pokrzywdzonego będącego stroną postępowania czy to kasacyjnego, czy też wznowieniowego, gdyż do tej z kolei materii odnoszą się wyłącznie przepisy powołane na wstępie niniejszego orzeczenia.

Kierując się omówionymi względami postanowiono jak na wstępie.

Na postanowienie niniejsze zażalenie nie przysługuje.